

[Foged.]

leveret. Derudover kan der allerede ved oprettelse af kontrakter foretages en forlods afskrivning på dog højst 30 pct. Der er altså her foreslået en særregel, som andre erhverv vel med nogen ret kan synes også må gælde for deres virksomheder ved store anskaffelser med lang leveringstid. Jeg tænker her på specialmaskiner til meget store priser. Hvorvidt procentsatsen er rimelig, må vel lettest kunne ses af de oplysninger, vi kan få ved en udvalgsbehandling.

Lovforslaget indeholder den bestemmelse, at forlods afskrivning kun kan foretages på skibe, hvis byggesum overstiger 1 mill. kr. Der vil sikkert være nogen grund til at overveje, om de samme regler ikke også bør gælde for andre skibe. Jeg tænker her på fiskerkuttere. Der har ganske vist tidligere været særlige regler for disse, men når man nu netop ved denne lov tilstræber en forenkling, bør man også gennemføre så generelle regler på dette område som vel muligt.

Afskrivningsreglerne for bygninger skal efter lovforslaget omfatte samtlige arter af virksomheder, og reglerne skal være ens for såvel nye som ældre bygninger, når disse erhverves, eventuelt nyopføres. Der er her sket en udvidelse af området i forhold til tidligere lovgivning, hvorefter sådanne afskrivninger kun omfattede produktionsvirksomheder, og der er endvidere åbnet adgang for en højere afskrivningsprocent, ansat i forhold til bygningens formodede levetid. Dette må betragtes som en rimelig hensyntagen til sliddet på bygningerne, som på denne måde bliver anerkendt som en driftsudgift for de enkelte år.

Ud over disse normale afskrivninger bliver der også muligheder for ekstra afskrivninger, ansat til højst 40 pct. af anskaffelsessummen, og disse ekstraafskrivninger skal placeres inden for et tidsrum af ikke under 4 år og ikke over 10 år. Det er så nogenlunde de samme satser, som de såkaldte ekstraordinære afskrivninger har efter de gældende regler.

Det er vel et spørgsmål, om man ikke

hertil burde føje regler for afskrivning på bygninger, som igennem en årrække har været i samme ejers besiddelse. Det kan nok give anledning til overvejelse, om man ikke langt snarere må foretage afskrivning på såkaldt opsat vedligeholdelse af en virksomhed, når man gennem en længere årrække har sparet lidt på vedligeholdelsen for på et senere tidspunkt at rive hele bygningen ned og derefter opføre en ny og mere tidsvarende bygning. Ejeren har gennem en årrække været lignet for højt i skattepligtig indkomst, fordi bygningens forringede værdi år for år ikke er indgået i opgørelsen. Der vil da være en vis rimelighed i, at den erhvervsdrivende til nedrivningsværdien kan lægge et beløb svarende til, hvad det ville have kostet at holde bygningen i almindelig stand. Jeg tror, det er mere nødvendigt at finde en løsning på dette problem end som foreslået at tillade ekstraordinære afskrivninger på alle nyerhvervede bygninger. Denne sidste regel kan eventuelt virke inflationsfremmende og måske også nu og da give urimelige konkurrencemæssige forhold mellem nyerhvervede, nyetablerede og ikke nyerhvervede virksomheder.

Med hensyn til avancebeskatningen for disse bygningers vedkommende gælder også her, at der skal svares 35 pct., altså en kapitalvindingsskat, og denne skat kan heller ikke fradrages ved indkomstopgørelsen og medfører således en delvis ophævelse af skattefradragsretten. Venstre vil foretrække afskrivningsregler med rimelige satser, men uden udviklede efterbeskatningsregler, der for øvrigt kan virke afskrækkende på de erhvervsdrivende, fordi de ikke kan overse konsekvenserne på det tidspunkt, da de ønsker at benytte reglerne.

Spørgsmålet om bygningsafskrivninger er vel næppe løst fuldt ud med dette lovforslag. Der er stadig et åbent spørgsmål om rimelige afskrivninger på beboelsesejendomme, som også må løses, og for landbrugets vedkommende må stuehusenes afskrivningsregler tages under overvejelse. For fabrikkernes vedkommende kan port-